उपसंहृतदिव्याङ्गं पुरोऽवन्मातुरङ्गकं ।
चलन्नोश्चारणं बालं नीलाभासं स्मरन् जपेत् ॥ ८ ॥
अयुतं तावदेवाज्यैर्जुहुयाच्च हुताशने ।
स लभेदचलां श्रद्धां भक्तिं शान्तिञ्च शाश्वतीं ॥ ९ ॥
मनुनैतत् समस्तान्तो मरुन्नामितशब्दतः ।
बाललीलात्मने हुं फट् नम इत्यमुनाथवा ॥ १० ॥
नलकूवरगायत्री बालकृष्णा इतीरिता ।
ऋष्याद्याः सिद्धयः सर्व्वाः स्युर्जपाद्यैरथामुना ॥ ११ ॥
लम्बिते बालशयने रुदन्तं बल्लभीजनैः ।
प्रेङ्खयमानं दुग्धबुद्ध्या तर्पयेत् सोऽश्नुते फलं ॥ १२ ॥
अमुना वानुरूपान्ते रसरूपपदं वदेत् ।
ओष्ठं रूपनमोद्वन्द्वमन्नाधिपतये मम ॥ १३ ॥
अन्नं प्रयच्छ स्वाहेति चिंशदर्णोऽन्नदो मनुः ।
नारदानुष्टबन्नाधिपतयोऽस्यर्षिपूर्व्विकाः ॥ १४ ॥
भूतबालग्रहोन्मादस्मृतिभ्रंशाद्युपद्रवैः ।
पूतनास्तनपातारं ग्रस्तं मूर्द्ध्नि स्मरन् जपेत् ॥ १५ ॥
सास्यचूषणनिर्व्विसासर्व्वाङ्गीं क्रन्दतीञ्च तां ।
आविश्य सर्व्वे तं मुक्त्वा विद्रवन्ति द्रुतं ग्रहाः ॥ १६ ॥
जुहुयात् खरमञ्जर्य्या मञ्जरीभिर्विभावसौ ।
प्रस्तैः पञ्चगव्याद्यैः पूतनाहन्तुराननं ॥ १७ ॥
प्राशयेच्छिष्टगव्यं तत् कलसेनाभिषेचयेत् ।
साध्यं सहस्रजप्तेन सर्व्वोपद्रवशान्तये ॥ १८ ॥